

Does One Starting *Shemoneh Esrei* with the *Chazan* Count for a *Minyan*?

Q I arrived at a small *minyan* for *Mincha* just as the *chazan* was waiting for one more person needed to start *chazarat hashatz*. The question arose whether I could be counted if I started my personal *Shemoneh Esrei* along with the *chazan*, considering that I was doing my own *davening* and not answering *amen*.

5. בית יוסף אורח חיים סי' קט

... אף על פי שהוא עונה אחר שליח צבור, הואיל וגם הוא הותם הברכה, חשיב עונה "אמן" אחר ברכותיו

1. שולחן ערוך אורח חיים סי' נה סעי' ו

ואם התחיל אחד מהעשרה להתפלל לבדו ואינו יכול לענות עמם, או שהוא ישן, אפילו הכי מצטרף עמם.

6. שולחן ערוך אורח חיים סי' קכד סעי' ב

שליח צבור שנכנס לבית הכנסת ומצא צבור שהתפללו בלחש, והוא צריך לעמוד לפני התיבה לאלתר, יורד לפני התיבה ומתפלל בקול רם לצבור, ואין צריך לחזור ולהתפלל בלחש. הגה: וכן אם הוא שעת הדחק, כגון שירא שיעבור זמן התפלה, יוכל להתפלל מיד בקול רם, והצבור מתפללין עמו מלה במלה בלחש עד לאחר "האל הקדוש", ומוב שיחיה אחד לכל הפחות שיענה אמן אחר ברכת ה' שליח צבור.

2. ערוך השולחן אורח חיים סי' נה סעי' יג

ויש מי שחולק על הד' דישן וסבירא ליה דאינו מצטרף, ולא דמי לעומד בתפלה, שהרי יכול לשתוק ולשמוע הקדיש והקדושה, מה שאין כן בישן [מ"ז ס"ק ד] ועוד דהעומד בתפלה, הרי הוא עוסק בצרכי שמים, אבל הישן לשעתו הוא כמת בעלמא, ולכן אנו מברכים "המחזיר נשמות לפגרים מתים", ואין יצטרף. ומכל מקום, יש שמקיימים דבריו [מגן אברהם ס"ק ח ואלה רבה ס"ק ז]. מיהו יותר מאחד לא יצרפו [מגן אברהם שם] אבל העומדים בתפלה יוכלו לצרף עד ארבעה

7. שו"ת הרא"ש כלל ד סי' יט

וכשאין תשעה בבית הכנסת המכוונין לברכת שליח צבור נראה כברכה לבטלה, לכך כל אדם יעשה עצמו כאלו אין תשעה זולתו ויכוין לברכת החזן.

3. משנה ברורה סי' נה ס"ק לב

אחד מהעשרה – הוא הדין יותר מאחד, ובלבד שישאר רובם שאין מתפללים שמונה עשרה, ויכולין לענות עמם. ויש מחמירין ביותר מאחד, ובישן בודאי אין לצרף אפילו במקום הדחק ביותר מאחד, כי בלאו הכי יש הרבה פוסקים המחמירים בישן, וכדלקמיה:

8. שולחן ערוך אורח חיים סי' ריג סעי' ב

אין המברך מוציא אחרים אלא אם כן יאכל וישתה עמם, ואז יוצאים בשמיעתן שמכוונין אליו, אפילו לא יענו "אמן".

4. שולחן ערוך אורח חיים סי' קט סעי' א, ב

א] הנכנס לבית הכנסת ומצא צבור מתפללין, אם יכול להתחיל ולגמור קודם שייגיע שליח צבור לקדושה או לקדיש, יתפלל. והוא דין "אמן" ד"האל הקדוש" ו"שומע תפלה", דינן כקדיש וקדושה. ואם לאו, אל יתפלל אם אין השעה עוברת; ואם נכנס אחר קדושה, אם יכול להתחיל ולגמור קודם שייגיע שליח צבור ל"מודים", יתפלל, ואם לאו אל יתפלל; והוא הדין אם יכול להגיע ל"מודים", או לאחת מהברכות ששוחים בהם, כשיגיע שליח צבור ל"מודים", יתפלל; ואם צריך להתחיל כדי לסמוך גאולה לתפלה, ונזדמן לו שמוגיע שליח צבור ל"מודים" כשהוא באחת הברכות (באמצע), ישחה עמו; אבל אם הוא בתחלתה או בסופה, לא ישחה, שאין שוחין בתחלת ברכה או בסופה, אלא באבות ובהודאה.

ב] אם מתחיל להתפלל עם שליח צבור, כשיגיע עם שליח צבור ל"נקדישך", יאמר עמו מלה במלה כל הקדושה, כמו שהוא אומר, וכן יאמר עמו מלה במלה ברכת "האל הקדוש" וברכת שומע תפלה